

מ"ת 69193/01/18 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תל אביב נגד ע ד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 69193-01-18 מדינת ישראל נ' ד (עציר)

לפני כבוד השופט רועי פרי
המבקשת

מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
על ידי עו"ד מיכל אפלבוים

נגד

ע ד (עציר)
על ידי עו"ד לירון שרקוביק

המשיב

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, כאשר מיוחסות לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ואיומים, וליתר הדיוק המשפטי, למעשה לפני בקשה לעיון חוזר שהגישה ההגנה לאחר שהמשיב נעצר עד לתום ההליכים בהסכמה.

המשיב והמתלוננת בני זוג אשר התגוררו בנפרד במועדים הרלוונטיים לכתב האישום.

למקרא כתב האישום עולה כי ביום 17/01/18 בשעת אחר הצהריים הגיע המשיב אל מחוץ לדירת הוריה של המתלוננת ב-- במטרה כי תדאג להעביר לו סכום כסף.

מיד ובסמוך הגיעה המתלוננת ברכבה למקום, או אז ביקשה מהמשיב כי יעזוב אותה ויתן לה ללכת ובתגובה לכך תקף המשיב שלא כדין את המתלוננת בכך שתפס אותה בידה בחוזקה.

בהמשך לאותן נסיבות ביקשה המתלוננת לצאת מהרכב על מנת לאסוף את בנה מהגן, אך המשיב סירב לתת לה לצאת מהרכב, המשיך לאחוז אותה בידה ותקף אותה בכך שנשכה בידה הימנית.

ביום 15/01/18, אליבא דאישום השני, על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד מהמשיב, השליכה זו האחרונה את שארית הסם שהיה שייך למשיב על רצפת דירתה.

או אז תקף המשיב את המתלוננת שלא כדין בכך שהכה אותה באמצעות אגרופו בזרועו והלם באמצעות אגרופו בפניה. המתלוננת, על מנת לפייס את המשיב, אמרה כי תלך להשיג כסף על מנת שיוכלו לרכוש סמים, או אז ענה לה המשיב כי יש לה חצי שעה להשיג את הכסף ומצדו שתעמוד בתחנה המרכזית.

עמוד 1

בהמשך לאותן נסיבות ביקשה המתלוננת לצאת מהדירה, אולם המשיב מנע ממנה, תוך שאמר כי היא יכולה לקחת את הכבל החשמלי ולתלות את עצמה, שכן מפה היא אינה יוצאת. המשיב סירב לתת למתלוננת לצאת מהדירה.

אליבא דאישום השלישי והאחרון, ביום 21/01/18, בדירת המשיב, על רקע ויכוח שהתגלע בין המשיב למתלוננת, השליכה המתלוננת את הטלפון הנייד של המשיב על הרצפה, או אז תקף אותה המשיב בכך שדחפה לכיוון המיטה והכה אותה נמרצות בפניה.

בהמשך, עת הבחין המשיב בטלפון הנייד השבור, החל בוכה, או אז תקף את המתלוננת בשנית בכך שתפס אותה בשיערו ראשה, גרר אותה והדף אותה לכיוון המיטה, תוך ששפך על רצפת הדירה דלק ואיים על המתלוננת כי שניהם ימותו וכי אין לו טעם לחיות אם היא הולכת ממנו.

אין מחלוקת לקיומן של ראיות לכאורה אשר למיחוס למשיב, כמו גם עילת מעצר מסוג מסוכנות סטטוטורית אליבא דחוק המעצרים.

המשיב שלפני צעיר לימים, כבן 25, כאשר לחובתו עבר פלילי הכולל שבע הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות כלפי המתלוננת, ריצה מאסר בעברו ולחובתו שני מאסרים מותנים בני הפעלה, האחד בן 4 חודשים והשני בן 6 חודשים.

כמקובל בתיקים מסוג דא, ועל רקע התמכרותו של המשיב לסמים, ביקשתי את עמדתו של הגורם המקצועי, הוא שירות המבחן, תוך שהוזמן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

שירות המבחן הגיש בתיק זה מספר תסקירים, מפורטים וממצים.

בתסקירו הראשון שירות המבחן סוקר את נסיבות חייו של המשיב, הסתבכותו בפלילים וניסיונות הגמילה מסמים.

שירות המבחן התרשם מרמת סיכון גבוהה במצבו של המשיב, מחוסר בשלות והיעדר כוחות לטיפול גמילה מחוץ לכותלי בית המעצר, ומכאן שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרורו של המשיב ממעצרו.

בישיבת יום 04/03/18, לאחר דיון ממצה שנערך, קיבלה ההגנה את המלצתי, ובתוך כך הסכימה, לאור האמור בתסקיר שירות המבחן, למעצרו של המשיב עד תום ההליכים ושילובו של המשיב בפרויקט הגמילה 'ראשית' שבבית המעצר "תל אביב", ובתוך כך התבקש שירות המבחן לעקוב וללוות אחר הטיפול וההשתלבות בפרויקט ולעדכן את בית המשפט בהתאם.

בעקבות תסקירו העדכני של שירות המבחן והשתלבותו של המשיב בפרויקט 'ראשית', הגישה כאמור ההגנה בקשה לעיון חוזר ובחובה עתרה כי בית המשפט יבחן מחדש אפשרות שחרורו של המשיב לקהילה טיפולית.

מאז הגשת הבקשה התקיימו מספר דיונים בפני והוגשו תסקירי מעצר נוספים מאת שירות המבחן.

בשורה התחתונה, ממליץ שירות המבחן בפה מלא על שחרורו של המשיב לקהילת 'רטורנו' לצורך גמילתו מהסם ושהייתו שם בתנאי המקום, לצד צו פיקוח מעצרים ואישור חלופת הגיבוי בבית הוריו של המשיב.

שירות המבחן בתסקיריו העדכניים מציין כי המשיב עבר טיפול בפרויקט 'ראשית' מזה ארבעה חודשים, ובעת הזו המשיב מביע מוטיבציה לשינוי דפוסי ולשיקום אורחות חייו, ומכאן המלצת שירות המבחן לשחרורו של המשיב לקהילה הטיפולית כאמור.

אציין כי בתקופת הביניים הודה והורשע המשיב במסגרת ההליך העיקרי בכתב אישום מרוכך, ובתוך כך הטיעונים לעונש ומתן גזר דין נדחו ליום 17/09/18 בפני כבוד השופט ירון גת, כאשר הצדדים הצהירו בתיק העיקרי כי "עמדת המאשימה היא למאסר והצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן".

ללמדך כי התביעה עצמה הסכימה בתיק העיקרי לשלוח את המשיב לקבלת תסקיר, ובתוך כך לשוב ולבחון עמדתה לאחר תסקיר שכזה.

הסנגורית המלומדת עותרת לאימוצן של המלצות שירות המבחן, ובתוך כך שחרורו של המשיב לקהילה הטיפולית 'רטורנו'.

מנגד, התובעת המלומדת מפנה לנסיבות ביצוע העבירות, למסוכנות הנטענת, לחומרה, לעברו הפלילי של המשיב לצד מאסרים מותנים ולטענתה המשיב אינו עומד בגדריה של **הלכת בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה** (21/03/11).

אציין כי בדיון שקיימתי היום שמעתי גם את עמדתה של המתלוננת, קורבן העבירות, לבקשתה, וזו עמדה על כך כי היא מצויה בקשר עם המשיב, מבקרת אותו בבית המעצר, איננה חוששת מפניו, תומכת בו ובהליך הגמילה ובכוונתם להתחתן לאחר ההליך הפלילי.

שמעתי ברוב קשב בישיבה הקודמת וגם בישיבה דהיום את אביו של המשיב, מר י. ד., אשר דיבר מדם ליבו אשר לשינוי שחל בקרב המשיב והעובדה כי לראשונה הוא מזהה מוטיבציה אמיתית לשינוי ורצון להיגמל.

אביו של המשיב מסר כי זו ההזדמנות האחרונה שהוא נותן לבנו במסגרת גמילה.

המשיב עצמו ביקש לדבר במהלך הדיון וביקש כי תינתן לו הזדמנות לשנות מאורחות חייו.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, בהינתן השתלשלות ההליך, המלצות שירות המבחן, עמדת המתלוננת ודברי המשיב ואביו, מצאתי לקבל את בקשת ההגנה לעיון חוזר ולהורות על שחרורו של המשיב לקהילה טיפולית.

כידוע, שחרור לחלופת גמילה בשלב הליך המעצר הוא בבחינת חריג.

גמילה וטיפול מסורים בעיקר לשלב הטיעונים לעונש וגזר הדין במסגרת התיק העיקרי.

הדברים נקבעו מימים-ימימה בשורה של פסקי דין שיצאו תחת ידיו של בית המשפט העליון, כאשר ההלכה הפסוקה סוכמה במסגרת **בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה** (21/03/11) על ידי כבוד השופט עמית.

בהלכה זו נקבע כי רק בהתקיימותם של שלושה תנאים יוכל בית המשפט להורות על חלופת גמילה כבר בהליך המעצר, והן כי הנאשם החל כבר בהליך גמילה עובר למעצרו, קיימת הסתברות להצלחת הגמילה וכי יש בהליך הגמילה מענה הולם למסוכנות הנשקפת מאת הנאשם.

עוד **בהלכת סויסה** עצמה נקבע כי אין צורך ששלושת התנאים ידורו במצטבר, וחרף העובדה כי התנאי הראשון הוא החריג העיקרי, אזי גם בהתקיימותם של שני התנאים הנוספים, ללא התנאי הראשון, ניתן להורות על שחרורו של נאשם לחלופת גמילה בהליך המעצר.

הפסיקה, כטבעה, המשיכה בדרכה גם לאחר **הלכת סויסה**, ונראה כי כיום גוברת המגמה של הגמישות בתנאי **הלכת סויסה**, ובתוך כך אפנה להחלטתו המקיפה של כבוד השופט ד"ר גרשון גונטובניק מבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו במסגרת **עמ"ת 57033-09-17 מדינת ישראל נ' אזברג** (27/09/17), וכן להחלטתה מהעת האחרונה של כבוד השופט שרית זמיר מבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו במסגרת **עמ"ת 68415-06-18 מדינת ישראל נ' ג דברג** (01/07/18).

המשיב שלפני עצור מזה שבעה חודשים, מהם השתלב בהצלחה בפרויקט 'ראשית', פרויקט הגמילה ופרויקט הדגל של שב"ס בבית המעצר "תל אביב".

עניין לנו במשיב צעיר כבן 25 מכור לסמים שכל הרשעותיו על רקע שימוש בסם הארוך.

סבורני כי חלק מהתנאים ש**בהלכת סויסה** בהחלט קיימים בענייננו, כאשר גישתי היא כי יש להשקיף על התנאים באספקלריה של הפסיקה העדכנית אשר מלמדת על שינוי מגמה וגמישות בתנאי **הלכת סויסה**.

אין ספק כי אך הליך טיפולי יוביל להפחתת הסיכון מאת המשיב, ומניעת עבירות שבעתיד עת יהיה גמול מסם, ואין ספק כי בחלוף ארבעה חודשים בהם המשיב השתלב כדבעי בפרויקט הגמילה 'ראשית' בבית המעצר, ולאור המלצת שירות המבחן, המשיב מתאים כיום ובשל כיום לקהילה טיפולית, ובהחלט יש פוטנציאל להצלחה בגמילה גם מחוץ לכותלי שב"ס.

צינתי לא פעם כי לבית המשפט יש גם אחריות ציבורית, במסגרת האינטרס הציבורי על בית המשפט לשאול את עצמו גם מה ילד יום לאחר סיומו של התיק העיקרי, מה יעלה בגורלו של המשיב לאחר שישוחרר מהמאסר העתידי.

אכן, חמורים הם מעשיו של המשיב. יחד עם זאת, באולם המעצרים אין בית המשפט גוזר ענישה או מעניק מקדמות על חשבון העונש ועליו לעסוק בתחום המניעות במובן של מניעת מסוכנות והישנות מקרים מסוג דא בעתיד.

המשיב יתן את הדין בהליך העיקרי, ובהחלט צפוי שם גם למאסר, אולם המשיב מכור לסם. מדוע שלא ננצל את הזמן הזה בו המשיב גמול מסם, במסגרת פרויקט 'ראשית', ונתעל אותו לקהילה טיפולית אשר תיתן לו כלים לעתיד הרחוק על מנת להמשיך ולהתרחק מהסמים ולשנות את דפוסיו השוליים.

מה נפסיד בתיק זה אם נשלח את המשיב עתה לקהילה טיפולית? ככל שיכשל, יעצר באולמי באחת עד תום ההליכים, ללא הזדמנות נוספת; ככל שיצליח בטיפול, נרוויח אזרח מועיל לעצמו ואזרח מועיל לחברה וגם למתלוננת, אשר מעוניינת להינשא לו בגמר ההליך הפלילי, אזרח גמול מסמים אשר זה הוא הרקע לכלל הרשעותיו.

סבורני כי הגיעה העת ליתן למשיב הצעיר שבפני, עם כל החומרה המיוחסת לו אליבא דעובדות כתב האישום ועברו הפלילי, את ההזדמנות האחרונה להשתלב בקהילה טיפולית מחוץ לכותלי שב"ס ולהיגמל סופית מהסם הארוך.

אציין כי במקרה מסוג דא יש ליתן משקל משמעותי להמלצותיו של שירות המבחן, ובמקרים מתאימים ניתן לאשר חלופה טיפולית גם כאשר לחובת המשיב עבר פלילי מכביד - ראו החלטתה של כבוד השופטת שרית זמיר במסגרת **עמ"ת 68415-06-18 מדינת ישראל נ ג דברג (01/07/18); בש"פ 2646/11 דהן נ' מדינת ישראל**.

לצד המלצתו החד-משמעית של שירות המבחן, התחשבתי גם בעמדת המתלוננת אשר מלווה את המשיב לאורך כל דיוני בית המשפט והתרשמותי החיובית מחלופת הגיבוי בדמות אביו של המשיב, מכוחה ומהתגייסותה בעת הזו אשר למשיב.

לאור כל האמור לעיל, אני מוצא כי ניתן להסתפק בשחרורו של המשיב בתנאים, ולפיכך **אני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:**

1. שהייה בקהילת 'רטורנו' בתנאי המקום עד לתום ההליכים החל מיום 12/07/18.
 2. הפקדה במזומן בסך ₪5,000.
 3. ערבות עצמית בסך ₪10,000.
 4. ערבות צד ג בסך ₪10,000, שתחתם על ידי אביו של המשיב, מר י. ד, מ"ז ..., אשר יהווה חלופת גיבוי למשיב, לאחר שהתרשמתי ממנו לחיוב וכך גם שירות המבחן בתסקירו.
- חלופת הגיבוי תהיה ברחוב ---.

ככל שהמשיב יעזוב את הקהילה או יועזב על ידה, עליו להתייצב בחלופת הגיבוי, או אז אביו של המשיב נדרש להודיע למשטרה על כך, ובתוך כך ללוות את המשיב לדיוני בית המשפט ועד לקיומו של דיון לפקח עליו בכתובת הנקובה כמעצר בית מוחלט.

5. איסור יצירת קשר, ישיר או עקיף, עם המתלוננת והרחקה ממנה למרחק שלא יפחת מ-500 מטרים.

6. צו פיקוח מעצרים למשך שישה חודשים מהיום.

אני מזהיר את המשיב כי כל הפרה, קלה כחמורה, בתנאי הקהילה תוביל למעצרו עד תום ההליכים.

בהיעדר ערבויות יישאר המשיב במעצר עד להחלטה אחרת ויובא לתזכורת ערבויות ביום 13/07/18, בשעה 09:00.

שב"ס יאפשר למשיב חמש שיחות טלפון על חשבון המדינה.

המזכירות תעביר החלטתי לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ח, 11 יולי 2018, במעמד
הצדדים.